

men. Jeg vil sige, at hvis noget saadant gøres, vil det blive af skæbnsvanger Betydning for det kongelige Teaters Udvikling; thi jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at saa er vi inde i en saa uheldig Misère, at det aldrig lader sig gøre at tilvejebringe ordnede Forhold, hverken finansielt eller kunstnerisk, saa længe de 3 Kunstarter skal leve sammen der.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende Boligsørgsmaalet, der er et af de vanskeligste Problemer, vi har at beskæftige os med. Jeg vil henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at der ogsaa er andre Veje at følge end dem, hvortil man hidtil har været henvist i de senere Aar for at skaffe Boliger til Mennesker, og hvortil der er ydet meget betydelige Tilskud baade fra Statens og Kommunens Side. Jeg vilde gerne henvise til, at der findes adskillige Steder her i dette Land, navnlig i Syd-sjælland, men for øvrigt overalt paa Sjælland saavel som paa Lolland, Falster og Fyn, en Mængde Boliger af stort Omfang, Slotte og Herregaarde, der ligger omkring i Egnene paa Landet, saa tæt, at de ofte er strøede ud over Landskabet, saa man paa visse Steder kan staa og se, hvorledes det store Areal, de behersker, næsten griber ind i hinanden, saa at der ikke bliver Plads til anden Befolkning. Vi ved, at der paa disse store Besiddelser findes Boliger indrettet i meget stort Omfang — og jeg ser endda bort fra, at enkelte Besiddere ejer baade 7 eller 8 eller maaske flere Slotte og Herregaarde. Jeg mener, at her er indrettet Menneskeboliger til overordentlig mange Familier.

Og for at de Herrer ikke skal blive bekymret for den hellige Ejendomsret og begynde at paaberaabe sig § 80 i Grundloven, vil jeg sige, at jeg tænkte slet ikke paa, at der skulde skrides til Ekspropriation af Slottene; men det forekommer mig, at den, der er meget betroet, er under vanskelige Vilkaar ogsaa sit Land meget skyldig. Jeg mener derfor, at der kunde træffes et Arrangement med Besidderne af disse Herligheder, saa at man saadanne Steder enten ved Leje, eller paa hvilken anden Maade det maatte være, ydede Erstatning for at faa overdraget den overflødig Beboelse trindtom paa disse Slotte. Jeg mener, Almenvellet kræver, at enhver Forholdsregel, der kan bringes i Anvendelse, ogsaa bringes i Anvendelse her, og det forekommer mig, at man uden at gaa disse Besidderes Ret for nær, maatte kunne faa dem til at indse, at de Vilkaar, vi lever under, er saa vanskelige, at det er nødvendigt, at ogsaa de bringer Ofre. Og skal der

være Tale om at fortsætte Rationeringen, er her sikkert et Omraade, hvor Samfundet har den allerstørste Interesse af at kræve Rationeringen opretholdt.

Dernæst vil jeg gerne anmode — det er vel sagtens den højtærede Indenrigsminister, der faar mest Roderi med Boligsørgsmaalet for Statens Vedkommende, om at tage en Forhandling med sin Kollega Forsvarsministeren. Der findes baade i Provinserne og i København, men navnlig i Provinnsbyerne, i Henhold til Forsvarslovene af 1909 en hel Del Kaserner, mange af dem nyopførte Bygninger, der med ringe Bekostning maatte kunne omdannes saaledes, at de afgav Boliger for en Mængde Mennesker. Hvad skal de henstaa til? Til Indkvartering af Militær har vi i den kommende Tid aldeles ikke Brug for disse mange Kaserner.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til, hvad der blev sagt dels af det ærede Medlem (Simonsen), der talte før mig, dels det ærede Medlem Hr. Ulrich, angaaende Bilerne, saavel Lastbilernes som Luksusbilernes, Ødelæggelse af vore Landeveje. Jeg tror, det er ganske nødvendigt, at der her bliver skredet kraftigt ind ved, at vi gennem en Revision af Automobilloven faar indført saadanne Bestemmelser, at den Overbelastning, som en Mængde af de store Lastbiler nu gør sig skyldig i, bliver forhindret, og at den, hvor den finder Sted, bliver eftertrykkelig straffet. Jeg tror ogsaa, at der er en anden medvirkende Aarsag til, at Landevejene bliver i en saadan Grad ruineret, som Tilfældet er, nemlig at Luksusautomobilerne farer med en ganske utiladelig Hurtighed hen over Landevejene og derved fejer eller suger bort det Belægningsmateriale, som de tungt belæssede Vogne har arbejdet løst. Det er derfor nødvendigt, at man faar fastsat en rimelig Hastighed, og at man faar draget Omsorg for, at den Hastighed bliver overholdt, og at der, naar den overtrædes, ufravigelig følger en eftertrykkelig Straf. Samfundet har ikke Raad til vedblivende at finde sig i, at Landevejene ruineres i en saadan Grad. Det bliver snart ganske umuligt at befærde dem med almindelige Nyttekøretøjer.

Med Hensyn til Jordlovens videre Udvikling skal jeg af Hensyn til Tiden fatte mig meget kort. Jeg skal kun sige, at jeg i saa Henseende er fuldkommen enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har fremsat. Men jeg vil gerne i Anledning af denne Sag henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han har et vaagent Øje med Kirkemini-